

11.6 Cầu suối Dak Ndrung

Hồi xưa, bon Bu Ndrung ở cạnh bờ suối Dak Ndrung gần ao Nglau Tông. Bon Bu Ndrung đang tổ chức lễ hội đâm trâu. Con trâu đã cột, khách mời đã đến. Đêm đầu uống lễ, người trong làng đang đánh chiêng, đánh nhạc công, đang hát hò, đánh nhạc trống ồn ào, náo nhiệt, người trong làng không hay biết bọn cướp đến đánh bọn mình.

Đến nửa đêm, có một đoàn cướp đến từ bên kia dòng suối định đánh cướp bon Bu Ndrung. Bọn cướp đến bờ suối bên kia, tìm cầu gỗ thường đi qua lại con suối không thấy. Bọn chúng thấy cây cầu to từ bên này bắc qua bên kia suối, chúng tưởng là cầu gỗ họ mới làm. Bọn cướp bước qua cầu gỗ mới đó, lần bước theo cầu cây to, đi nối đuôi nhau, nắm tay của nhau đi, người đi trước gần đến bờ suối. Bọn cướp đi đầu, dẫn đường kéo đoàn mình đi gần tới bờ suối đã gần đến bon rồi, chợt thấy cầu cầu gỗ ấy có mắt, nhìn lại kĩ thấy cây cầu gỗ đang đi qua là con rắn to. Con rắn thần to bắc cầu qua dòng suối bên kia. Người đi đầu của bọn cướp, dùng mũi lao đâm ngay vào mắt con rắn. Con rắn to bị đâm đau, vùng vẫy rồi lặn xuống nước. Bọn cướp chưa kịp vào bon thì đã bị con rắn thần hất rơi xuống nước. Lúc bấy giờ suối Dak Ndrung nước lớn họ bị chìm trôi. Bọn cướp còn ở bên kia suối hoảng hốt gọi nhau cứu. Lúc đó dân bon Bu Ndrung nghe tiếng la hét mới biết có bọn kẻ xấu đến đánh cướp bọn mình đêm đó.

Tối ngủ, già làng trong bon mơ thấy một người báo mộng cho hay:

- Đêm nay, bon Bu Ndrung các ông, chút xíu nữa bị bọn cướp đánh chết hết, nhờ có chúng tôi bảo vệ chặn đường mới thoát chết.

Thần nói với ông:

- Kể từ ngày hôm nay các ông đừng làm cầu suối Dak Ndrung nhé. Nếu các ông làm cầu, chúng tôi không bảo vệ bon nữa. Từ ngày hôm nay các ông cũng không được dùng ghe để qua suối được.

Từ ngày đó họ không dám bắc cầu qua suối, họ không dám dùng ghe qua suối Dak Ndrung. Muốn đi qua suối, họ trèo qua cành cây đa.

Người kể: Diểu Brung

(Trích *Truyền thuyết các dân tộc thiểu số Việt Nam*, Trần Thị An (biên soạn), NXB Khoa học xã hội, trang 174-175)